

Він виловився із вітчизни піль,
Той рідний дуб, кремезний, конаравий —
Навколо нього заплітався хміль,
Орли зривались до висот яскравих.

У серці він носив народний біль
І прагнення до вільної держави —
Як генерал — з'єднав у собі ціль,
А мов Спартак поліг на щиті слави.

Та в глибі лісу, де розрив ґранати
Вписав число нездійсненої дати,
Почався вже його духовий син;

І Феніксом росте новий Чупринка,
Тараса друга життєва сторінка —
Напружений до перемоги Чин!

Визвольний шлях. — 1962. — Кн. 3. — С. 231.